

	WYPEŁNIA ZDAJĄCY	Miejsce na naklejkę.
KOD	PESEL	Sprawdź, czy kod na naklejce to E-100 .
		Jeżeli tak – przyklej naklejkę. Jeżeli nie – zgłoś to nauczycielowi.

EGZAMIN MATURALNY Z INFORMATYKI

POZIOM ROZSZERZONY Część I

TERMIN: marzec 2022 r. Czas pracy: 60 minut

LICZBA PUNKTÓW DO UZYSKANIA: 15

WYPEŁNIA ZDAJĄCY	WYBRANE:
	(system operacyjny)
	(program użytkowy)
	(środowisko programistyczne)

Instrukcja dla zdającego

- 1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 8 stron (zadania 1–3). Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
- 2. Odpowiedzi zapisz w miejscu na to przeznaczonym przy każdym zadaniu.
- 3. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
- 4. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
- 5. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
- 6. Wpisz zadeklarowane (wybrane) przez Ciebie na egzamin system operacyjny, program użytkowy oraz środowisko programistyczne.
- 7. Na tej stronie oraz na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
- 8. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.

Zadanie 1. Algorytm Levenshteina

Algorytm Levenshteina, służy do obliczania odległości edycyjnej (odległości Levenshteina). Jest to najmniejsza liczba działań prostych, przeprowadzająca jeden napis w drugi.

Za działania proste uznajemy:

- wstawienie nowego znaku,
- usunięcie znaku,
- zamiana na inny znak.

W ramach algorytmu zostaje utworzona tablica o wymiarach n+1 na m+1 gdzie n i m to długości porównywanych słów. Pierwszy wiersz i kolumnę uzupełniamy wartościami od 0 do, odpowiednio n i m.

Następnie porównujemy kolejne litery pierwszego słowa (indeksowane od i = 1 do n) ze wszystkimi literami drugiego słowa (indeksowane od j = 1 do m) stosując poniższą procedurę.

Jeśli literki są identyczne, ustawiamy *koszt* na 0, jeśli nie, na 1. Teraz musimy komórkę o indeksach [*i*, *j*] wypełnić wartościa, którą będzie minimum z:

- wartości komórki [i, j 1] zwiększonej o 1,
- wartości komórki [i 1, j] zwiększonej o 1,
- wartości komórki [i − 1, j − 1] powiększonej o koszt.

Po wykonaniu wszystkich porównań, naszą odległością edycyjną będzie wartość w komórce [n+1, m+1].

Poniżej przedstawiono tabelę sporządzoną w celu obliczenia odległości edycyjnej dla słów *foka* i *kotka*.

0	1	2	3	4	5
1	1	2	3	4	5
3 4	2	1	2	3	4
3	2	2	2	2	3
4	3	3	3	3	2

Liczba 2 umieszczona w prawym dolnym rogu oznacza odległość edycyjną obliczoną dla słów *foka* i *kotka*. Zatem od jednego do drugiego wyrazu możemy przejść w dwóch prostych działaniach:

- foka → kotka: 1) zamieniając f na k, 2) dodając literę t
- $kotka \rightarrow foka$: 1) zamieniając k na f, 2) usuwając literę t.

Zadanie 1.1. (0-1)

Dla podanych par słów ustal odległość edycyjną i ustal w jaki sposób przeprowadzić slowo1 w slowo2.

slowo1	slowo2	Odległość edycyjna	Sposób przeprowadzenia
foka	kotka	2	1) zamień f na k 2) dodaj literę t
pole	kot		
marka	ariada		

Miejsce na obliczenia:

Zadanie 1.2. (0-2)

Dla słów lampa i fam uzupełnij poniższą tabelkę w celu obliczenia odległości edycyjnej.

0	1	2	3	4	5
1					
2					
3					

Zadanie 1.3. (0-3)

W wybranej przez siebie notacji (schemat blokowy, lista kroków, pseudokod, język programowania) zapisz algorytm obliczania odległości Levenshteina.

Uwaga: W zapisie algorytmu możesz wykorzystać tylko operacje arytmetyczne (dodawanie, odejmowanie, mnożenie, dzielenie, dzielenie całkowite, reszta z dzielenia), instrukcje porównania, instrukcje sterujące i przypisania do zmiennych lub samodzielnie napisane funkcje, wykorzystujące wyżej wymienione operacje. Ponadto masz do dyspozycji funkcję *min*(), która dla dowolnej liczby parametrów wejściowych (liczb całkowitych) zwraca liczbe najmniejszą spośród nich.

Algorytm:

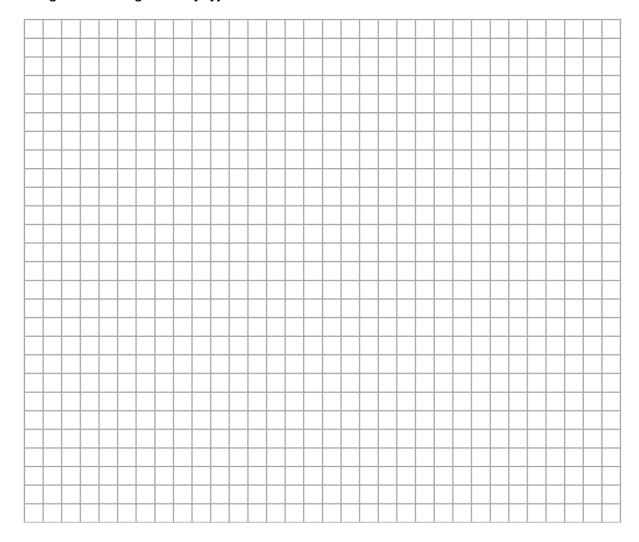
Dane wejściowe:

slowo1, slowo2 – słowa, dla których obliczamy odległość edycyjną

n, m – długości słów, odpowiednio: slowo1 i slowo2

Dane wyjściowe:

odleglosc – odległość edycyjna dla słów: slowo1 i slowo2

Zadanie 2. Test

Oceń, czy poniższe zdania są prawdziwe. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, albo F, jeśli zdanie jest fałszywe. W każdym zadaniu uzyskasz punkt, jeśli poprawnie odpowiesz na wszystkie jego części.

Zadanie 2.1. (0-1)

Na licencji ADWARE jest rozpowszechniane oprogramowanie, które

1.	jest rozpowszechniane za darmo, ale zawiera funkcje wyświetlające reklamy.	Р	F
2.	ma otwarty kod źródłowy.	Р	F
3.	jest opłacane przez użytkownika.	Р	F
4.	może być używane tylko przez z góry ustalony czas.	Р	F

Zadanie 2.2. (0-1)

Do jednoznacznego zakodowania znaków pięcioelementowego alfabetu wystarczą/y:

1.	2 bity.	Р	F
2.	3 bity.	Р	F
3.	5 bitów.	Р	F
4.	8 bitów.	Р	F

Zadanie 2.3. (0-1)

Oceń prawdziwość podanych zdań.

1.	Plakat do druku lepiej przygotować w modelu barw RGB niż CMYK.	Р	F
2.	Kolor żółty jest kolorem podstawowym w modelu RGB.	Р	F
3.	W wyniku nałożenia się składowych Yellow i Magenta w modelu CMYK otrzymamy kolor czerwony.	Р	F
4.	W modelu barw CMYK litera C pochodzi od angielskiego słowa contrast.	Р	F

Zadanie 3. Ciągi rekurencyjne

Dana jest następująca funkcja rekurencyjna:

```
funkcja wynik(i)

jeżeli i < 3

zwróć 1 i zakończ

w przeciwnym razie

jeżeli i mod 2 = 0

zwróć wynik(i - 3) + wynik(i - 1) + 1

w przeciwnym razie

zwróć wynik(i - 1) mod 7
```

Uwaga: Operator mod oznacza resztę z dzielenia.

Zadanie 3.1. (0-2)

Uzupełnij poniższą tabelkę wpisując w drugiej kolumnie wynik wywołania funkcji dla argumentów z pierwszej kolumny.

i	wynik(i)
2	1
3	
4	
5	
6	
7	
8	

Zadanie 3.2. (0-2)

Wykonaniem elementarnym nazywać będziemy wykonanie wynik(0), wynik(1) lub wynik(2). Natomiast złożonością elementarną wynik(i) nazywamy liczbę wykonań elementarnych będących efektem uruchomienia wynik(i). Złożoność elementarną wynik(i) oznaczamy przez E(i). Na przykład złożoność elementarna wynik(4) wynosi E(4) = 2, ponieważ wykonując wynik(4), wywołamy wynik(3) i wynik(4) (wykonanie elementarne), a z kolei przy wykonaniu wynik(3) wywołamy wynik(4) (drugie wykonanie elementarne).

Uzupełnij tabelkę znajdującą się na następnej stronie.

i	E (i)
0	1
3	1
5	
7	
9	
10	

Okazuje się, że $\mathbf{E}(i)$ można opisać rekurencyjnym wyrażeniem, którego niekompletną postać podano poniżej. Uzupełnij brakujące miejsca tak, aby $\mathbf{E}(i)$ dawało poprawną złożoność elementarną $\mathbf{wynik}(i)$ dla każdego całkowitego nieujemnego i.

Zadanie 3.3. (0-2)

Naszym celem jest wyznaczenie największej liczby spośród wartości funkcji **wynik**(0), **wynik**(1), ..., **wynik**(1000) bez konieczności rekurencyjnego wyznaczania kolejnych wartości. Poniżej prezentujemy niekompletny algorytm realizujący to zadanie.

```
W[0] \leftarrow 1
W[1] \leftarrow 1
W[2] \leftarrow 1
max\_wart \leftarrow 1
dla \ i = 3, 4, ..., 1000 \ wykonuj
jeżeli \ i \mod 2 = 0
W[i] \leftarrow ...
w \ przeciwnym \ razie
W[i] \leftarrow ...
jeżeli \ W[i] > max\_wart
```

zwróć max_wart

Uzupełnij brakujące miejsca w algorytmie tak, aby zwracał on największą liczbę spośród **wynik**(0), **wynik**(1), ..., **wynik**(1000).

BRUDNOPIS (nie podlega ocenie)

